

ri, Mirabili, Geremies, Graciós, Pasarella, Amat, Vidal, Adaulf i Argemir. Com era de costum, aqueixos ametllans dotaren la nova església amb peces de terra, vinyes, boscos, regadius, etc., i la Abadessa Emma féu donació, pel servei del temple, dels ornaments litúrgics, missals, antifonaris, psalteris, etc. Aquesta primitiva església de L'Ametlla és de creure que es féu insuficient pel servei parroquial, per quan fou novament consagrada en l'any de l'Encarnació 1123, als 8 de les kalendes d'Octubre, essent consagrant Sant Olguer, Arquebisbe de Tarragona i Bisbe de Barcelona. En l'acta de consagració es designa el nostre poble amb el nom d'«Amigdala». Es de notar que en el Cartoral del Monastir de Sant Cugat del Vallès, al foli 282, document IV, amb data de 1141, es fa esment del «Palau d'Almanla», existent en la part alta del Vallès, ço que talvegada pot indicar que es refereix a l'actual Ametlla. En aqueix poble hi ha un lloc que s'en diu la «Torregassa». Podria significar aquest nom l'existència d'un gran casal al què al·ludis el document citat?

En el document de què fem menció, s'estableixen els límits de la Parròquia, d'un gran interès topogràfic, demostrant el molt poblada que es trobaria aquesta part del Vallès.

L'actual església parroquial de L'Ametlla data del segle XVIIe, segons l'acta de la col·locació de la primera pedra, que tingué efecte el dijous, dia de la dedicació de Sant Miquel, o sia el 8 de maig de 1681, essent rector Mossèn Joan Sanmartí, qui, per llicència del Bisbe de Barcelona, Fray Alfons de Sotomayor, posà la primera pedra de la nova edificació. En dit document consten els propietaris de les cases pairals del poble, les famílies dels quals, en quasi sa totalitat, subsisteixen encara.

Per a acabar aquesta *Nota*, creiem del cas dedicar un record a un patrici fill de L'Ametlla del Vallès.

Aquest fou el doctor Bartomeu Viver, Sagristà Major de la Seu d'Urgell, diputat eclesiàstic de la Generalitat de Catalunya. Dit personatge assistí, com un dels padrins del baptisme (que tingué lloc a 24 de febrer de 1647, a la Seu de Barcelona), de Ramon Berenguer, fill d'Enric de Lorena, comte d'Harcour, virrei de Catalunya en el temps en que la nostra terra s'anexionà al regne de França, quan la guerra de Separació, motivada pel mal govern de Felip IV i de son ministre el «conde-duque» d'Olivares. (Aquesta efemèrides consta per nota en l'Arxiu de Can Viver, de L'Ametlla.)

★ ★ ★

No devem abusar de la llibertat que ens ha estat atorgada, posant a nostra disposició unes planes d'aquesta publicació. Nostre propòsit no ha estat altre que el de palesar com és d'esponerós l'arbre que tenim a la disposició de tots per a cullir-ne els fruits. Aprofitem qualsevulla avinentesa per a fer una bona garba i oferir-la a la mare Pàtria.